

Vec T-340/04

France Télécom SA proti Komisii Európskych spoločenstiev

„Hospodárska súťaž — Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia — Lojálna spolupráca s vnútroštátnymi súdmi — Lojálna spolupráca s vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže — Článok 20 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1/2003 — Odôvodnenie — Proporcionalita — Nový dôvod — Neprípustnosť“

Rozsudok Súdu prvého stupňa (štvrtá komora) z 8. marca 2007 II - 579

Abstrakt rozsudku

1. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Právomoc Komisie vykonávať inšpekcie — Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia — Povinnosť odôvodnenia — Rozsah (Nariadenie Rady č. 1/2003, článok 20 ods. 4)*

2. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia — Žiadosť o pomoc určená vnútroštátnym orgánom*
(Nariadenie Rady č. 1/2003, článok 20 ods. 7 a 8)
3. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Právomoc Komisie vykonávať inšpekcie — Povinnosť lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi — Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia — Súdne preskúmanie — Rozsah*
(Články 10 ES, 81 ES a 82 ES; nariadenie Rady č. 1/2003, článok 20 ods. 4, 7 a 8)
4. *Hospodárska súťaž — Rozdelenie právomocí medzi Komisiu a vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže — Právo Komisie rozhodnúť o vykonaní inšpekcie vo veci, v ktorej už prebieha skúmanie vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže — Povinnosť lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi — Rozsah*
(Nariadenie Rady č. 1/2003, článok 11 ods. 1 a 6 a článok 13 ods. 1)
5. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Právomoc Komisie vykonávať inšpekcie — Použitie rozhodnutia o inšpekcii — Voľná úvaha Komisie — Hranice*
(Nariadenie Rady č. 1/2003, článok 20)
6. *Konanie — Predloženie nových dôvodov počas súdneho konania — Podmienky*
[Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článok 44 ods. 1 písm. c) a článok 48 ods. 2]

1. Rozhodnutie, ktorým Komisia pri výkone právomocí, ktoré jej zveruje nariadenie č. 1/2003 na zabezpečenie dodržiavania pravidiel Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže podnikmi a na základe článku 20 tohto nariadenia, nariaďuje inšpekciu, musí podľa odseku 4 tohto článku a na základe judikatúry byť odôvodnené a toto odôvodnenie musí obsahovať určité podstatné skutočnosti schopné preukázať oprávnený charakter plánovanej kontroly v dotknutých podnikoch a tieto podniky oboznámiť s ich povinnosťou spolupráce, pričom sa ale úplne chránia ich práva na obranu.

Rovnako musí uviesť predmet a cieľ inšpekcie tým, že jasne vymenuje podstatné skutočnosti údajného porušenia, pomenuje údajný relevantný trh, povahu údajných porušení, vysvetlenia týkajúce sa spôsobu, akým bol podnik podrobovaný inšpekcii údajne do uvedeného porušenia zahrnutý, predmet vyšetrovania a skutočnosti, ktorých sa inšpekcia týka, právomoci patriace vyšetrovateľom Spoločenstva, deň začatia inšpekcie, sankcie podľa článkov 23 a 24 nariadenia č. 1/2003 a možnosť podať proti Komisii žalobu na Súd prvého stupňa. Komisia musí rovnako jasne a podrobne uviesť,

že disponuje informáciami a dôležitými faktickými skutočnosťami, ktoré ju vedú k podozreniu, že sa dotknutý podnik dopustil porušenia.

než len v rozhodnutí nariaďujúcom inšpekciu, alebo ich môže Komisia doručiť tomuto orgánu inak, než v tomto rozhodnutí.

Posúdenie, či je odôvodnenie tohoto rozhodnutia dostatočné, sa musí uskutočniť s ohľadom na kontext, v ktorom bolo toto prijaté.

(pozri bod 110)

(pozri body 49 — 53, 58)

2. Podľa článku 20 ods. 8 nariadenia č. 1/2003 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] vnútroštátnemu súdnemu orgánu konajúcemu podľa článku 20 ods. 7 toho istého nariadenia náleží preskúmať, či je rozhodnutie Komisie nariaďujúce inšpekciu pravé a či uvažované donucovacie opatrenia nie sú buď zaujaté, alebo neprimerané vzhľadom na predmet inšpekcie, a Komisia je mu na tento účel povinná poskytnúť určité informácie.

Z článku 20 ods. 8 nariadenia č. 1/2003 a judikatúry však vyplýva, že tieto informácie sa môžu nachádzať inde,

3. Pokiaľ ide o inšpekcie, ktoré môže vykonať Komisia na zabezpečenie dodržiavania pravidiel Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže podnikmi, nariadenie č. 1/2003 v článku 20 zakladá jasné rozlíšenie najmä medzi rozhodnutiami prijatými Komisiou na základe odseku 4 tohto článku na jednej strane a žiadosťou o pomoc predloženou vnútroštátnym súdnym orgánom na základe jeho odseku 7 na druhej strane.

Zatiaľ čo len súdy Spoločenstva sú príslušné na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia prijatého Komisiou podľa článku 20 ods. 4 nariadenia, povolenie na použitie donucovacích opatrení podľa článku 20 ods. 7 nariadenia sa žiada len od vnútroštátneho súdu, pričom mu v prípade potreby pomáha Súdny dvor v rámci prejudiciálneho konania a ktorému, s výhradou prípadných vnútroštátnych žalobných prostriedkov, náleží rozhodnúť, či mu informácie poskytnuté Komisiou v rámci uvedenej žiadosti umožňujú vykonať kontrolu,

ktorá mu vyplýva z článku 20 ods. 8 nariadenia, a či sa na základe nich môže o jemu predloženej žiadosti vysloviť.

inšpekciu, v ktorých tvrdí, že toto rozhodnutie v rozpore s povinnosťou lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi, ktorá prináleží Komisii podľa článku 10 ES, neobsahovalo dostatočné informácie na to, aby vnútroštátny súd, ktorému bola predložená žiadosť o povolenie na použitie donucovacích opatrení, mohol rozhodnúť pri plnej znalosti veci, musia byť zamietnuté ako neúčinné.

Vnútroštátny súdny orgán, na ktorý sa podáva žiadosť podľa článku 20 ods. 7 nariadenia, má podľa odseku 8 tohto článku a judikatúry možnosť požiadať Komisiu o upresnenia, najmä pokiaľ ide o dôvody, ktoré viedli Komisiu k podozreniu o porušení článkov 81 ES a 82 ES, o závažnosti porušenia a o spôsobe účasti dotknutého podniku. Preskúmanie Súdom prvého stupňa, ktorý môže konštatovať nedostatočnosť informácií poskytnutých Komisiou uvedenému orgánu, zahŕňa opätovné posúdenie posúdenia dostatočného charakteru poskytnutých informácií už vykonaného týmto orgánom. Toto preskúmanie pritom nemožno pripustiť, keďže posúdenie vykonané vnútroštátnym súdnym orgánom môže podliehať len kontrolám vyplývajúcim z vnútroštátnych opravných prostriedkov, ktoré možno podať proti rozhodnutiam tohto orgánu.

(pozri body 119, 122 — 125)

4. Hoci článok 11 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 stanovuje všeobecné pravidlo, podľa ktorého sú Komisia a vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže povinné úzko spolupracovať, Komisii neukladá vzdať sa vykonania inšpekcie vo veci, v ktorej už paralelne koná vnútroštátny orgán.

Z tohto ustanovenia ani nemožno vyvodit', že ak už vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže začal vyšetrovanie o konkrétnych skutočnostiach, Komisii okamžite bráni vo veci konať alebo sa o ňu predbežne zaujímať. Naopak, z požiadavky spolupráce uvedenej v tomto ustanovení vyplýva, že tieto dva orgány môžu aspoň v predbežnej fáze, akou je vyšetrovanie, konať para-

Tvrdenia dotknutého podniku predložené na podporu žaloby podanej proti rozhodnutiu Komisie nariaďujúcemu

lelne. Z článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 tak vyplýva, že zásada spolupráce zahŕňa, že Komisia a vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže môžu pri najmenšom v predbežnej fáze, v ktorej konajú, pracovať paralelne. Toto ustanovenie totiž stanovuje, že s výhradou jednoduchého poradenia sa s dotknutým vnútroštátnym orgánom si Komisia ponecháva možnosť začať konanie týkajúce sa prijatia rozhodnutia, aj keď už vnútroštátny orgán vo veci koná. Preto je Komisia *a fortiori* povinná vykonať inšpekciu. Rozhodnutie nariaďujúce inšpekciu je totiž len prípravným aktom pre konanie vo veci samej, ktorý nezahŕňa formálne začatie konania v zmysle už uvedeného článku 11 ods. 6, pričom samotné rozhodnutie o inšpekcii neuvádza zámer Komisie prijať rozhodnutie týkajúce sa veci samej.

Článok 13 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 rovnako zakladá pre dotknutý orgán iba možnosť konanie pred ním pozastaviť alebo sťažnosť zamietnuť, z dôvodu, že vo veci už koná iný orgán hospodárskej súťaže. Nevyužitie tejto možnosti teda nemôže zakladať porušenie povinnosti

Komisie lojálne spolupracovať s orgánmi hospodárskej súťaže členských štátov.

(pozri body 128 — 130)

5. Dodržiavanie zásady proporcionality predpokladá, že keď Komisia rozhodne na základe článku 20 nariadenia č. 1/2003 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] o prístupení k inšpekcii, plánované opatrenia nespôsobia neprímerané a neprípustné ťažkosti vo vzťahu k cieľom sledovaným predmetnou inšpekciou. Voľba, ktorú má Komisia vykonať medzi inšpekciou vykonanou na základe jednoduchého poverenia a inšpekciou nariadenou rozhodnutím, však nezávisí len od takých okolností, akými je osobitná závažnosť situácie, mimoriadna naliehavosť alebo potreba absolútneho utajenia, ale od potreby vyšetrovania primeraného vzhľadom na osobitosti prípadu. Preto, ak má rozhodnutie o inšpekcii Komissii umožniť len zhromaždiť skutočnosti nevyhnutné na posúdenie prípadnej existencie porušenia Zmluvy, nie je také rozhodnutie v rozpore so zásadou proporcionality.

V zásade je to Komisia, ktorá má posúdiť, či je daná informácia potrebná

na odhalenie porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, a hoci už disponuje informáciami, najmä skutočnosťami preukazujúcimi existenciu porušenia, Komisia sa môže oprávnenne domnievať, že je nevyhnutné nariadiť doplňujúce preverenia, ktoré jej umožnia lepšie preukázať porušenie alebo jeho trvanie.

(pozri body 147, 148)

met konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený, a že uvádzanie nových dôvodov je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Pritom to, že sa žalobca o danej skutočnosti dozvedel počas konania pred Súdom prvého stupňa, neznamená, že táto skutočnosť je okolnosťou, ktorá vyšla najavo v priebehu konania. Ďalej sa ešte vyžaduje, aby sa tento žalobca nemohol o danej skutočnosti dozvedieť skôr.

6. Z ustanovení článku 44 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vyplýva, že žaloba musí obsahovať pred-

(pozri bod 164)